

ons de vele Zwarte Roodstaarten op, die vaak langs de Moldau tussen allerlei oude schuren en gebouwen huisden. Vlak bij Cesky Krumlov brachten we nog een bezoek aan het Nationale Park Blansky Les, dat vermaard is om zijn prachtige kalkminnende flora. De hellingen stonden prachtig in bloei en werden door vele soorten vlinders bezocht als het Dambordje, het Koevinkje e.d. Op een avond zagen we vanuit het huisje allemaal kleine lichtjes dansen. Het bleken enige tientallen Vuurvliegjes te zijn, die rondom het huisje op en neervlogen.

De daaropvolgende week trokken wij in de richting van Praag, waar wij ons intrek namen in een ander huisje in de dorpje Zhaborna Lota. In het dorpje hoorden wij op verschillende daken de Europese Kanarie, afgewisseld door het geluid van vele Putters en Groenlingen. Langs de wegen zagen we een paar keer een Klapekster op het draad zitten. In de aangrenzende korenvelden werden we steeds opgeschrikt door het geluid van de Kwartel, een ijl en snel "kwik-me-dit". Naar ons idee zaten er wel tientallen. De korenvelden waren bovendien

heel fraai en prachtig getooid met diepblauwe Korenbloemen en rode Klaprozen. Daartussen slingerden zich vele oude holle weggetjes, waar we vele soms ook vertrouwde zangvogels zagen als Grasmussen, Vinken enz. 's -Avonds kwamen op de korenvelden verschillende Reeën grazen. Verder waren de avonden vervuld van het indringende geluid van de vele Geelbuik Vuurpadden, die in een naburig meertje lagen. Temidden van dit meertje troffen we ook Dodaarzen aan.

Roofvogels hebben we niet veel gezien. Onze waarnemingen bleven beperkt tot de Buizerd, de Torenavalk en een Grauwe Kiekendief.

Juli is weliswaar niet de meest gunstige maand om vogels waar te nemen, maar niettemin kregen we nog heel wat waar voor ons geld. Afgewisseld met boeiende landschappen, eeuwenoude steden, planten, insecten enz. was dit stukje Europa toch onvergetelijk en beslist voor een volgend bezoek aan te bevelen.

Rondje Groen

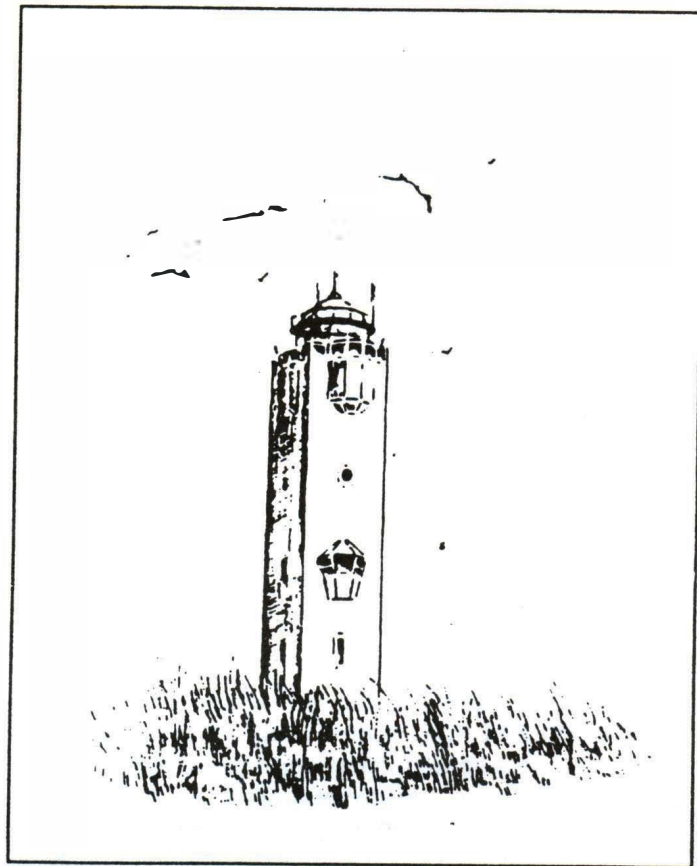
W. Andelaar

Als geen dorp leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft

Jan van Genten kom je op een strandwandeling niet zo veel tegen. Het zijn vogels van de open zee. De kust wordt meestal gemeden, tenzij ze iets mankeren. Bijvoorbeeld als ze met stookolie in aanraking zijn geweest. In dat geval is er van de machtige zeiler boven de golven niet veel meer over. Een hoopje ellende op het strand. Het enige dat dan nog goed functioneert is de forse snavel. Ik heb daar eens op een minder leuke wijze kennis gemaakt.

Het is alweer een aantal jaren geleden dat er iemand belde met de mededeling dat er een grote vogel op het strand zat en of ik die maar even wilde ophalen. Het beest was niet in orde en moest naar de mening van de beller naar het asiel. Gewapend met een kartonnen doos toog ik naar het strand. Het beest, omringd door een aantal mensen, was inderdaad met teer besmeurd maar maakte toch een allerm minst zielige indruk. Een ieder die hem te na kwam werd met forse uithalen van de snavel uit de weg gehouden. In zo'n geval moet je je niet laten kennen en met een plotselinge greep had ik het dier te pakken en in de doos gestopt. Tot bewondering van de mensen om mij heen. Echt een professional werd er gemompeld. Een greep in de doos om de deksel er wat beter op te doen werd me echter fataal. De Gent zag een kans met als gevolg een bloedende hand die er niet om loog. Weg was de professionele indruk die ik had gemaakt.

Om Jan van Genten te zien moet je dus niet op

het strand, maar over zee kijken. Even gaan zitten op een plekje uit de wind en met de kijker de zee afturen. Het zal je dan verbazen hoe vaak zo'n dier in je kijkerbeeld komt. Vooral in het najaar komen ze vlak onder de kust. De helder wit en zwarte volwassen mannetjes vallen daarbij het meest in het oog. Net als de albatrossen zijn het goede vliegers. Tegenwind maakt daarbij niet zoveel uit. Een aantal slagen met de vleugels en dan weer een glijvlucht.

Vissers kennen de genten goed, ze noemen ze zeezotten. Als er wordt gevestigd hangen er steeds een aantal van deze vogels om de boot. Kijkend of er bij het ophalen van het net een haring valt te verschalken. Op een reisje dat ik op de kotter van een vriend maakte zag ik ze vaak op het net duiken. Soms met het gevolg dat ze daarin verward raakten. Dat duiken naar vis gebeurt vanaf een flinke hoogte en het komt weleens voor dat ze zo ook op een vis duiken die op het dek ligt. Uiteraard met fatale gevolgen voor de vogel.

Een alleraardigste ontmoeting met genten hadden we eens op de Galapagoseilanden. We kwamen

op een tochtje in een kolonie Blauwvoet Genten terecht. Er werd daar gebroed op een vlak stuk rots waarbij vrijwel elk geschikt plekje was bezet. Ook het pad was dankbaar in bezit genomen. Er zat dus voor ons weinig anders op om er zo goed als dat mogelijk was omheen te gaan. Maar niet voordat we van de balts van de vogels hadden genoten. Met stijve poten paradeert daarbij het mannetje op het vrouwtje. De felblauwe poten worden steeds op militaire wijze op de grond gezet, de kop in de lucht geheven. Vanzelfsprekend leg je zulke momenten vast op dia's, maar dit was een van de weinige keren dat ik spijt had geen videocamera bij me te hebben.

Voor onze "gewone" Jan van Genten echter hoeven we niet naar de Galapagos. Daarvan kunnen we, met wat opletten, genieten op onze wandeling langs het Noordwijkse strand. Zo'n aantal zeezotten voorbij zien gaan maakt je dag weer goed. Het blijft trouwens de vraag wie er zotter is: die vogel boven zee of die tweevoeter op het strand.

Vogelnieuws, tweede kwartaal 1997

Ab Steenvoorden

De waarnemingsrubriek

De laatste tijd worden er steeds vaker waarnemingen ingezonden van vogels die ver buiten ons gebied zijn waargenomen. Om een "schoon" overzicht te houden worden die waarnemingen dan ook niet in de Strandloper en in het archief opgenomen. In principe kunnen waarnemingen van alle vogelsoorten ingezonden worden mits ze gezien zijn in het gebied waarbinnen onze vereniging werkzaam is.

De grenzen van het gebied zijn grofweg de Uitwatering en het Oegstgeesterkanaal in het zuiden, de A44, Haarlemmer Trekvaart en Leidse Vaart in het oosten, de provinciegrens in de AWD in het noorden en de Noordzee (zover als zichtbaar vanaf de kust) in het westen.

Deze grenzen zijn destijds bij het maken van De Vogels van Noordwijk en Omstreken in 1989 vastgesteld. Het is dan ook erg belangrijk om bij de ingezonden waarnemingen een duidelijke en zo'n volledig mogelijke plaatsaanduiding neer te zetten.

De meeste van de ingezonden waarnemingen zijn terug te vinden in de waarnemingenrubrieken achter in elke Strandloper. Een deel van de niet genoemde waarnemingen wordt gebruikt bij het maken van het Vogelnieuws en iedere waarneming (mits waargenomen in het boven genoemd gebied) wordt opgenomen in het archief van de vereniging.

Inleveren van de waarnemingen

In iedere Strandloper wordt een overzicht gegeven

van de in de regio waargenomen vogels. Deze waarnemingen worden telkens per kwartaal verwerkt. Het is dan ook erg jammer dat er nog steeds waarnemingen veel te laat worden ingeleverd. Om het enigzins overzichtelijk en verwerkbaar te houden worden geen nagekomen waarnemingen in de waarnemingenrubriek opgenomen.

Waarnemingen dienen bij voorkeur telkens aan het einde van de maand en uiterlijk aan het einde van het kwartaal ingezonden te worden.

Ieder jaar is in steeds dezelfde Strandloper hetzelfde kwartaal terug te vinden:

Strandloper nummer 1, maart. Waarnemingen van oktober, november en december. Insturen uiterlijk half januari.

Strandloper nummer 2, juni. Waarnemingen van januari, februari en maart. Insturen uiterlijk half april.

Strandloper nummer 3, september. Waarnemingen van april, mei en juni. Insturen uiterlijk half juli.

Strandloper nummer 4, december. Waarnemingen van juli, augustus en september. Insturen uiterlijk half oktober.

Kraanvogels

Zondagmiddag 13 april zag Michel Nederpel, woonachtig in Polder Hoogeweg een drietal Kraanvogels in de polder landen.

Het bleken twee adulte en een onvolwassen vogel te zijn, waarschijnlijk een familie die vanuit het overwinteringsgebied op weg was richting de noordelijk gelegen broedgebieden. Nadat telefonisch en semafonisch de waarneming van de Kraanvogels was doorgegeven verzamelde zich enkele